

List otwarty do prezesa Carrefour Group

Pana Alexandre Bompard

Szanowny Panie Prezesie

Zwracamy się bezpośrednio do Pana jako osoby ponoszącej osobistą odpowiedzialność za standardy społeczne, etyczne i pracownicze obowiązujące w całej Grupie Carrefour, w tym również w Carrefour Polska. Występujemy jako część UNI COMMERCE, który zrzesza 160 związków zawodowych i jest częścią Globalnego Sojuszu Związków Zawodowych Carrefour reprezentującym na świecie 4 miliony członków, w tym pracowników Carrefour Polska.

Decyzja o wystąpieniu z niniejszym listem otwartym nie jest przypadkowa. Jest ona konsekwencją braku reakcji Carrefour Group na wcześniejsze, wielokrotne próby zwrócenia uwagi na dramatyczną sytuację pracowników w Polsce.

Już w lipcu 2025 roku, w trakcie trwania poprzednich procesów restrukturyzacyjnych i zwolnień pracowników Carrefour Polska, skierowaliśmy do Państwa pismo, w którym szczegółowo opisaliśmy rzeczywistą sytuację społeczną i ekonomiczną pracowników. Pismo to pozostało bez odpowiedzi.

Dziś sytuacja nie tylko się powtarza, ale eskaluje.

W dniu 8 stycznia 2026 roku Carrefour Polska formalnie rozpoczął procedurę zwolnień grupowych w wyniku których pracę ma stracić 250 osób. W toku konsultacji organizacje związkowe przedstawiły konkretne, odpowiedzialne i adekwatne propozycje dodatkowych odpraw oraz zabezpieczeń socjalnych dla zwalnianych pracowników. Propozycje te zostały jednoznacznie odrzucone przez Carrefour Polska, co w praktyce oznacza pozostawienie pracowników wyłącznie z minimalnymi odprawami przewidzianymi przez polskie prawo.

Dla porównania, w państwach takich jak Francja, Belgia, Rumunia czy Turcja – gdzie Carrefour również prowadzi działalność – procesy zwolnień grupowych były zabezpieczane poprzez wielokrotność wynagrodzenia, rozbudowane pakiety osłonowe, programy szkoleniowe oraz realne wsparcie w procesie zmiany zatrudnienia. W samej Francji, gdzie minimalne wynagrodzenie wynosi 1 823,03 euro, standardy ochrony pracowników w sytuacjach restrukturyzacyjnych są, jak Panu dobrze wiadomo, nieporównywalnie wyższe niż w naszym kraju.

Szczególnie dramatyczny wymiar tej sytuacji wynika ze struktury zatrudnienia w Carrefour Polska. Około 97% pracowników stanowią kobiety – funkcjonujące dziś pod ogromną presją psychiczną, wynikającą z realnego widma utraty pracy, braku zabezpieczenia socjalnego oraz gwałtownego pogorszenia sytuacji finansowej. Są to w większości osoby mające na utrzymaniu rodziny, dzieci, a także często obciążone kredytami i stałymi zobowiązaniami finansowymi. Utrata pracy w tych warunkach oznacza ryzyko trwałej destabilizacji życia rodzinnego i zawodowego.

Jednocześnie mówimy o pracownikach, którzy przez 25–30 lat współtworzyli i budowali markę Carrefour w Polsce, pracując w święta, weekendy oraz w systemach zmianowych, wykazując się lojalnością i ponadprzeciętnym zaangażowaniem wobec pracodawcy. Bardzo często odbywało się to kosztem ich życia rodzinnego. Wielu z nich niejednokrotnie przeżywało głęboki, wewnętrzny dramat – rozdarcie pomiędzy lojalnością wobec firmy a fundamentalnym prawem do życia rodzinnego i obecności przy własnych dzieciach.

Należy przy tym jasno podkreślić, że Carrefour Polska nigdy nie był liderem rynku pod względem poziomu wynagrodzeń. Oznacza to, że ewentualne oszczędności pracowników – o ile w ogóle istnieją – nie pozwolą im na bezpieczne przetrwanie okresu bez pracy ani na spokojne poszukiwanie nowego zatrudnienia. Minimalne odprawy nie stanowią wobec tego, żadnej realnej ochrony socjalnej.

Takie działanie stoi również w sprzeczności z elementarnymi standardami etycznymi i społecznymi, które powinny obowiązywać w międzynarodowej grupie kapitałowej deklarującej społeczną odpowiedzialność biznesu.

Carrefour Polska jest integralną częścią Carrefour Group. W okresach prosperity Grupa czerpała wymierne korzyści z działalności w Polsce, korzystając z pracy i poświęcenia zwalnianych obecnie pracowników. Natomiast polscy pracownicy są traktowani jak pracownicy drugiej kategorii, pozbawieni standardów zabezpieczenia socjalnego stosowanych wobec pracowników Grupy Carrefour w innych krajach, np. pracownicy z 10 letnim stażem pracy w Rumunii otrzymali odprawy w wysokości ośmiokrotnych wynagrodzeń.

Dlatego wzywamy Pana – jako Prezesa Carrefour Group – do niezwłocznego podjęcia bezpośredniego porozumienia z organizacjami związkowymi w Polsce. Domagamy się wypłacenia dodatkowej odprawy dla zwalnianych pracowników w wysokości trzykrotnego wynagrodzenia.

Ten list jest głosem ludzi, którzy przez lata byli podstawą sukcesu Carrefour w Polsce. Dziś nie oczekują przywilejów, lecz godnego, sprawiedliwego i równego traktowania w momencie utraty pracy.

Liczymy, że ten głos nie pozostanie bez odpowiedzi.

z poważaniem

PRZEWODNICZĄCY OZ NSZZ
"Solidarność" w Carrefour Polska Nr 3065

[Podpis]

Paweł Skowron

PRZEWODNICZĄCY
Krajowego Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ"

[Podpis]
Alfred Bujara